

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συντάσσμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔχουσαν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν ἐν τῇ χάρῃ ἡμῶν ὀνηροσίας καὶ διὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κατανακτινοῦπόλεως, ὡς ἀνάγνωμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παίδας.

ἸΣΤΟΡΙΟΝ ΠΡΟΠΑΡΕΤΕΡΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίαι δρ. 40. Ἐξήμενος δρ. 22. Τρίμηνος δρ. 12.
 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γλώσσα διακριμ. 50.—
 Ἀμερικῆς δολάρια 4.—Ἀγγλίας καὶ ἄλων ἐν γέ-
 νει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελίνια 10.
 Ἐξήμενοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ Τῶ 1878

ΙΑΡΥΘΗΣ—ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συν-
 δρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην ἰουλιότητος μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐδριπέδου ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον

Περίοδος Β'.—Τόμος 31ος

Ἐν Ἀθήναις, 19 Ἀπριλίου 1924

Ἔτος 46ον.—Ἀριθ. 21

ἹΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

[Μυθιστόρημα τοῦ Λοχαγοῦ DANRIT]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

Μὰ ἀν' ἀπ' τὸ ὕψος τῆς τελευταίας του κατοικίας, ὁ Μεγάλος Στρατάρχη παρακολούθησε τὴ συνοδεία τοῦ φερέρτου του, ποὺ τὴν ἀποτελοῦσε ἕνας δλόκληρος λαός· ἀν' ἡ ψυχὴ του μποροῦσε ἀκόμη νὰ συγκινηθῇ ἀπ' τὶς διαδηλώσεις μιᾶς ἀγάπης πρὸς τὸ θάνατόν του τὴν εἶχ' ἐξαγνίσει, ὀρισμένως θὰ ξεχώριζε, ἀνάμεσα στὰ πλήθη τῶν πιστῶν του καὶ τῶν παλαιῶν συμπολεμιστῶν, τὸν συνταγματάρχη τοῦ λου τῶν Γρεναδιέρων τῆς Φρουρᾶς.

Κατάλευκος, κυρτός, ἀλλὰ ὑπέροχος κάτω ἀπ' τὸ ψηλὸν τριγωντὸ σκῶφο, φοροῦσε τὴ στολὴν μὲ τὴν ὁποία εἶχε πολεμήσει στὸ Βατερλώ! Στὸ στήθος του ἔλαμπε ὁ σταυρὸς ποὺ τὸν εἶχε πληρώσει μ' αἷμα σὲ εἰκοσι μάχης. Μὲ τὸνα χέρι κρατοῦσε τὸ σπαθί καὶ μὲ τὸ ἄλλο στηριζόταν στὸν Ἑρρίκο του, ποὺ τὸ λαμπρὸ παράστημα του καὶ τὸ κόκκινο μπουρνούζι του προκαλοῦσε ἕλες τὶς ματιές.

Ὁ Γιάννης, ἀπ' τὸ ἄλλο μέρος, ὑποστήριζε τὸν πατέρα του δταν κωραζόταν. Φοροῦσε κι' αὐτὸς τὴν ἀδστηρήν κ' ἐπιβλητικὴν στολὴν τοῦ λοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἡ εἰκόνα τοῦ γέρου αὐτοῦ στρατιωτικοῦ ποὺ μὲ μιὰ τελευταία προσπάθεια ἐπισφράγιζε μιὰν ὑπαρξὴν τιμημένην κι' ἐνδοξὴν καὶ, ἔτοιμος νὰ πάη νὰ βρῇ τὸν Αὐτοκράτορα του, ἄφινε πίσω του δυὸ λαμπροὺς ἀπογόνους, ἦταν εἰκόνα ἀντά-

ξια τοῦ πινέλου ἐνὸς Δαβίδ ἢ ἐνὸς Δελακρουᾶ.

Ἀνάμεσα στὶς ποικιλόχρωμες στολὰς καὶ στὰ πλήθια διαφόρων χρωμάτων, ὁ κόσμος ἔδειχνε τὸν πατέρα αὐτόν, στηριγμένον στοὺς δυὸ γιούς του καὶ ὄσοι τὸν γινώριζαν, ἔλεγαν στοὺς ἄλλους:

— Εἶναι ὁ συνταγματάρχης τοῦ 1ου Συντάγματος τῶν Γρεναδιέρων τῆς Φρουρᾶς. Οἱ δυὸ γιοὶ του εἶναι βαπτιστικοὶ τοῦ Ναπολέοντος.

Τέλος ἡ ποιμπὴ ἔφθασε στὸ Μέγαρον τῶν Ἀπομάχων. Οἱ «βετεράνοι» τῆς Αὐτοκρατορίας [μῆταν πρῶτοι στὴν

καγκελοφραγμένη αὐλῇ. Οἱ ἐνδοξοὶ αὐτοὶ ἀπόμαχοι, οἱ ἀκρωτηριασμένοι τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν πολέμων εἶχαν παραταχθῆ στὴ σειρά. Σ' αὐτοὺς τὸ Ἔθνος ἀνέθετε τὴ φύλαξιν τῶν Δεσφάνων. Ἦταν εἰ καλύτεροι φύλακες.

Στὸ μυαλὸ τοῦ Καρδινιάκ, ἀνάμεσα στὶς σκέψεις πρὸς τὸν τριγύριζαν, ἐπρόβαλε μιὰ ἀνάμνηση: Ἐκεῖ εἶχ' ἔρθει πρὸ σαράντα χρόνων, γιὰ νὰ δεῖξῃ στὸ γέρον φίλον του Λαραμέ τὴν πρώτην του ἐπωμίδα.

Κ' οἱ γιοὶ του θυμῆθησαν πῶς ἐπαίξαν τοὺς στρατιώτες μὲ τὸν παπποῦ τους, τὸ γέρον ἀρχιτυμπανιστὴ Μπέλ-Ρόζ, ποὺ σκοτιώθηκε στὸ Κλισὸ μαζί μὲ τὸ Λαραμέ, στὰ 1814.

Ὁ συνταγματάρχης ἐβράδιζε μὲ μεγάλη δυσκολία. Ὅταν ἔφθασαν μπρὸς τὴν σκάλα, ἄφησε τὴ συνοδείαν νὰ προσπεράσῃ. Ἦταν κίτρινος ὅταν τὸ κερί καὶ σταγόνας ἰδρώτα ἔτρεχαν ἀπ' τὸ μέτωπο του.

— Ἐμπρός! εἶπε τέλος.

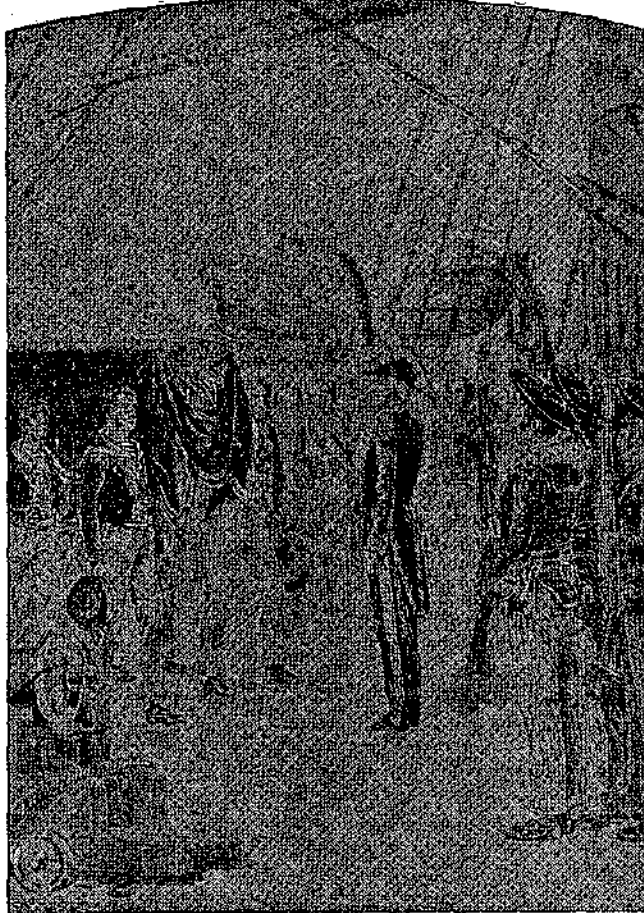
Οἱ γιοὶ του σχεδὸν τὸν κρατοῦσαν στὰ χέρια. Μῆταν στὸ δῶμα, ἔπου ἦταν κυκλικὴ κρύπητὴ ποὺ θὰ δεχόταν τὸ λείψανον τοῦ Καίσαρος τῶν νεωτέρων χρόνων.

Ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, βουλευτεὶς, στρατηγοὶ, ἐπίσημοι περιστοίχιζαν τὸ ἱερὸ μέρος. Μὰ μόλις ἐπρόβαλε τὸ συγκινητικὸν σύμπλεγμα ποὺ συμβόλιζε τὴν ἔνωσιν τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου στρατοῦ, ἀνοίξε ἀμέτως ἕνα πέρασμα.

Τρέμοντας ὁ συνταγματάρχης ἔσχιψε κι' ὁ Ἑρρίκος τοῦ διάβασε τὴν ἐπιγραφὴν ποὺ ἦταν χαραγμένη πάνω ἀπὸ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Μνημεῖου.

«Θέλω τὸ σῶμα μου ν' ἀναπαυθῆ στὶς ὀχθές τοῦ Σηκουάνα, ἀνάμεσα στὸν πολυαγαπημένο μου Γαλλικὸν λαόν.»

Ὁ Γιάννης τοῦδαίξε τὸ δάφ-

«Τὶς τιμές ποὺ τοῦ ἀπέδωκε τὸ πλήρωμα...»
 (Σελ. 154, στ. γ')

αντάρτης, και με τα παλλικάρια του είχε πάρει τα βουνά της 'Αττικής.
Τά λόγια του Βύρωνος, εκείνη τήν ημέρα, είχαν ανάψει στην ψυχή του σκλάβου τη φλόγα της ελευθερίας.
(Απόσπασμα διασκευασμένο).
Δ. Γ. Ρ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

'Αγαπητοί μου,

ΕΔΩ κι' εκατό χρόνια, σά τήν ημέρα, στο Μεσολόγγι, ο λόρδος Μπάυρων—ο Βύρων όπως έξελληνισαμε τ' όνομά του—πέθανε για την Ελλάδα. Τήν είχε γνωρίσει από κοντά, τήν είχε αγαπήσει κι' έρχόταν να

της δώσει τη βοήθειά του για να ελευθερωθή. Στην Εδρώπη, εκείνο τον καιρό, ο φιλελληνισμός ήταν της μόδας. Μά ο λόρδος Μπάυρων—ο νέος, ο όρατος, ο πλούσιος, ο μεγάλος 'Αγγλος ποιητής, — ήταν ένας από τους πιο θερμούς και φωτισμένους φιλέλληνες. 'Επίσταυε ελόφωνα πως η 'Ελλάδα έπρεπε να ξαναζήσει και πως όλος ο πολιτισμένος κόσμος της χρωστούσε τη βοήθειά του από ευγνωμοσύνη για τον πολιτισμό που είχε δεχθή απ' αυτήν. Κι' ήλθε ελοπρόθυμος να συνεισφέρει στον αγώνα της, ετι είχε: όνομα, δόξα, περιουσία, ανδρεία προσωπική, εγγλωττία ικανή να εμπνέη στους άλλους. Και στην ανάγκη, τη ζωή του την ίδια.

Ω, για τίποτα δεν θά τ' όχε ο παρτάλμος εκείνος άνθρωπος να έπιεθη σε μια μάχη τρελλά και να σκοτωθή, πολεμώντας τους βάρβαρους έχθρους του ειδώλου του. 'Αλλά η Μοίρα δεν θέλησε να του δώσει τόν όρατο αυτό θάνατο. Λίγον καιρό αφού έφθασε στο Μεσολόγγι, όπου έγινε δεχτός με τόσες τιμές, χαρές κι' ελπίδες, βράχθηκε σε μια έκδρομή, κρουσλόγησε, αρρώστησε βάρεια, πέθανε. Κι' έτσι όμως τη ζωή του την έδωσε πάλι στην 'Ελλάδα και στην ελευθερία της. Για μ' ειναι το ίδιο σά να είχε σκοτωθή και στην 'Εξοδο. Και λατρεύουμε από τότε τη μνήμη του ξένου αυτού, που αγάπησε τόσο την πατρίδα μας κι' έκαμε γι' αυτή ετι θάκανε και το πιο γνήσιο παιδί της.

Στον αγώνα μας για την 'Ελευθερία έπροσέθεσε αίγλη ο θάνατος του Μπάυρων στο Μεσολόγγι. Δεν ήταν, βλέπετε, μόνο ένας 'Αγγλος λόρδος,

ήταν κι' ένας μεγάλος εξακουστός ποιητής. Η αγάπη του για την 'Ελλάδα έκαμε τότε να την αγαπήσουν στον κόσμο κι' άλλοι πολλοί. Κι' η θυσία του για την 'Ελευθερία της, συντέλεσε να βοηθηθή περισσότερο ο αγώνας, να αγωνισθώ γρηγορότερα ελευθερία, ανεξάρτητη ή καρδιά αυτή του 'Ελληνισμού.

Για μ' ειναι λοιπόν ο Μπάυρων ειναι ένα πρόσωπο ιερό. 'Ανήκει στην 'Ιστορία μας κι' έχει θέση στο 'Αγιαστήρι της ψυχής μας μαζί με τους άλλους 'Ηρωες του 21. Τόν αγαπούμε περισσότερο εδω παρά στην 'Αγγλία που γεννήθηκε. Για μ' ειναι, ετι έγραψε, ετι ειναι, ετι έκαμε, ειναι όπεροχο. Δεν κάνουμε κριτική ούτε του έργου του, ούτε της ζωής του, ούτε του χαρακτήρα του. Μπορούν να λένε οι άλλοι ετι θέλουν γι' αυτόν. Να του βρίσκουν όσα ελαττώματα θέλουν, να τόν επικρίνουν και να τόν κατηγορούν. Για μ' ειναι ο τέλειος. Τόν λατρεύουμε! 'Ας πκαρπονούνται εκείνοι που δεν τούς αγάπησε. 'Εμ' ειναι μ' ειναι αγάπησε τόσο πολύ! Θά ήταν η εσχάτη άχαριστία κι' η παραμικρή μας επιφύλαξη για το Μπάυρων!

Οι περισσότεροι «φιλέλληνες» αγαπούσαν την αρχαία 'Ελλάδα, τόν Παρθενώνα, τα έρείπια και τους κλασικούς συγγραφείς. Ο Μπάυρων αγαπούσε και τη νέα 'Ελλάδα. Δεν μπορούσε να ξεχωρίση τη μια από την άλλη. Γι' αυτό πίκραινε τόσο την ψυχή του η σκλαβιά που είχε καταστήσει γι' αυτό μιλούσε έτσι στον Σαρή και γι' αυτό χάρηκε τόσο όταν έμαθε την 'Επανάσταση.

Ο Σολωμός, ο δικός μας μεγάλος ποιητής, ήταν γραφτό να του το πη. Γιατί σ' ένα του ποίημα, ο Μπάυρων έβαλε στο στόμα ενός 'Ελληνα ποιητή αυτά τα λόγια: «... οι γυναίκες μας χορεύουν στη σκιά... αλλά όταν συλλογιέμαι πως θά γεννήσουν σκλάβους, τα μάτια μου γεμίζουν δάκρυα!» Και στον «'Υμνο της 'Ελευθερίας» ο Σολωμός του αποκάλεσε θριαμβευτικά:

*Στη σκιά χειροπιασμένες,
Στη σκιά βλέπω κι' εγώ
Καινοδάχτυλες παρθένες
'Οπου αέρονται το χορό.*

*Κι' η ψυχή μου αναγαλλιάζει
Πώς ο κόσμος καθεμιάς
Γλυκοβόζαστο ετοιμάζει
Γάλα ανδρείας κι' ελευθερίας!*

Γιατί η 'Ελλάδα είχε ξεσηκωθή πιά και πολεμούσε τους τυράννους της. Οι 'Ελληνοπούτες δεν θά γεννούσαν πιά και δεν θάντρέφαν σκλάβους. Η 'Ελευθερία θά ξαναγύριζε. Κι' ο Μπάυρων, που την έπόθησε σαν 'Ελληνας, έτρεψε να ιδη και να βοηθήση...

Το μεγάλο έργο είχε αρχίσει. Ο θάνατος τόν εμπόδισε να το ιδη τελειωμένο και στερεωμένο. 'Αλλά ο θάνατος αυτός ίσα-ίσα έκαμε τους άλλους να το ιδούν γρηγορότερα.

Εκατό χρόνια πέρασαν από τότε. Η 'Ελλάδα λατρεύει το μεγάλο ποιητή που την αγάπησε τόσο όσα να της θυσιάση και τη ζωή του. Και το δείχνει, εορτάζοντας μ' όλη την πομπή και την επισιμότητα την ένδοξη αυτή 'Εκατονταετηρίδα.

Σας ασπάζομαι

ΦΙΛΩΝ

Η ΑΝΘΟΥΛΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤ Α. ΖΕΝΝΕΒΡΑΗ
ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια)

Όποτε θάχε και κουνέλι η 'Ανθούλα στο τραπέζι της Κυριακής που θά το τιμούσαν οι φίλοι της! Η μικρή νοικοκυρά ειναι του πατέρα της ναγοράση και δυο οκάδες κρέας έκαμε και μια τυρόπιτα σαν εκείνη που της είχε χαρίσει μια φορά η Δεμάραϊνα' είχε ακόμα κι' αυγά, και τυρί και σαλάτα. Τίποτα δεν έλειπε κι' ελα μόνη της τ' ειναι ετοιμάσει.

Σ' αυτό τον κόσμο, όλοι έχουν στιγμές εύτυχίας, και μικροί και μεγάλοι, και πλούσιοι και φτωχοί. Κι' η 'Ανθούλα λοιπόν την Κυριακή εκείνη ήταν πολύ εδτυχημένη κι' η καρδιά της χοροπηδούσε στο στήθος της από χαρά ενώ πρόσμενε τους καλεσμένους της.

Πήγε στην εκκλησιά κι' εύχαριστησε το Θεό, που τούς έσωσε από τη φτώχεια κι' από τα νύχια του κακού εκείνου θάνατου, και που την έκαμε να γνωρίση πρώτα το Γιάννη κι' ύστερα την κυρία Λάντη.

'Αφού απόλυσε η εκκλησιά, γύρισε στο σπίτι. Και σε λίγο να κι' ο Γιάννης. Κρατούσε ένα καλάθι και τα μάτια του ελαμπαν από χαρά.

— Τι έχεις εκεί μέσα, Γιάννη;
— 'Αν τ' όβρης!... Η μητέρα μου σου στέλνει κάτι... 'Α, τι εμορφα που θά περάσουμε ελη τήν ημέρα μαζί, 'Ανθούλα!

Ο Φραντς φύλαγε στο δάσος, γιατί τις Κυριακές προπάντων έβγαίναν οι λαθροκυνηγοί.

Η 'Ανθούλα άνοιξε το καλάθι και τι δεν ειναι μέσα!... Λουκάνικα, άχλάδια, — κάτι μεγάλα άχλάδια μοσχομυρωδάτα—καφέ, ρακή, ετι ήθελες...

— Ω, τι καλή που ειναι η μητέρα σου, Γιάννη! φώναξε η μικρή κατενθουσιασμένη.

Είχε μαγειρέψει το κουνέλι. Ο Γιάννης κοίταζε τα χεράκια της που είχαν τόση δεξιότητα κι' έκαναν τις δουλιές με τόση χάρη.

— Βοήθησέ με, Γιάννη, να στρώσω

το τραπέζι, του ειπε πήγαινε να μου φέρης λίγο δροσερό χορτάρι, να βάλω επάνω τάχλάδια, γιατί έτσι ειναι να τ' άβζουν στο τραπέζι της κυρίας.

Το τραπέζι στρώθηκε σά γιορτινό. Τα πιάτα, τα ποτήρια, τα μαχαιροπήρουνα άστραφταν απ' το πλούσιο και το τρίψιμο. Τα κίτρινα άχλάδια φάνταζαν τι όρατα επάνω στην πρασινάδα! Και το κουνέλι μοσχοβολούσε, όταν ο Φραντς κι' ο 'Αλάρτης μπήκαν, γυρίζοντας από την περιπολία τους στο δάσος.

— Ούφ! έκαμε ο γέρος' τα πόδια μου δε βαστούν πιά' μ' ειναι φορά γύρισα το δάσος κι' απόστασα, εγώ που, σαν ήμουνο υιός, ύστερα απ' αυτό το γύρο μπορούσα να χορεύω ελη τη νύχτα ή να κάνω πεζός πέντε ώρες δρόμο!

— Πίνεις ένα ποτηράκι, κύρ 'Αλάρτη; τόν ρώτησε ο Φραντς.

— Γιατί όχι; Η κόουραση φέρνει δίψα. Μά εδω μέσα κάτι μοσχοβολά... Σ' ειναι η μαγειρίτσα, 'Ανθούλα;

— Εγώ, κύρ 'Αλάρτη.
— Μ' απ' ελα πιά ξέρεις εσύ! 'Υστερ' από δέκα χρόνια, αν με παίρνεις άντρα, θά σου στείλω προξενήτρα.

Και γελώντας, ο γέρος έπρόσθεσε:

— Θάμαι όγδόντα χρονώ... αν δεν θάχω παντρευτή ός τότε τη γή...

— Ω, μη τέτοια λόγια, κύρ 'Αλάρτη! εσεις θά πάτε εκτό χρονώ. Θά φάτε σήμερα μαζί μας;

— Έχετε καλεσμένους και δε θέλω να σ' εδώσω βάρος.

— Βάρος; 'Ελάτε δά! Μά το τραπέζι το κάνουμε ίσα-ίσα για να γιορτάσουμε τόν έρχομό μας σε τούτο τ' εμορφο σπίτι, και θά λείψετε σεις που μ' ε βοθητήτατε τόσο; Ω, ναι, αν δε θέλατε του λόγου σας, η κυρία Λάντη δε θά μ' εφερνε.

Κοπιάστε, κύρ 'Αλάρτη! καθήστε!

— Καλά λοιπόν, μια στιγμή και εφτασα.

Κι' ο γέρος πήγε πρώτα στο σπιτάκι του, να πλυθή και νάλλάξη. Το ίδιο έκαμε κι' ο Φραντς.

Στις πέντε εφτασε η οικογένεια Δεμάρα. Τι θερμή υποδοχή που της έγινε, τι χαρά κι' από τα δύο μέρη! Δεν φιλιόνταν μόνο με τα χείλη παρά και με την καρδιά.

Η κυρία-Δεμάραϊνα θαύμασε το σπιτάκι και τη νοικοκυροσύνη της μικρής

της μαθήτρας. Μά ήταν έκτακτη!... Στις εξη κάθησαν στο τραπέζι. Ο 'Αλάρτης είχε γυρίσει με τα κυριακάτικα του και τόν έβαλαν στη μέση. 'Α, έπρεπε να βλέπατε την 'Ανθούλα με τι χαρά μοίραζε τα φαγιά σε όλους και με τι προθυμία τη βοηθούσε ο Γιάννης!

Πρώτα-πρώτα ήπιαν στην όγια της κυρίας Λάντη, επειτα του κύρ 'Αλάρτη, επειτα της οικογένειας Δεμάρα— και στο τέλος ήπιαν και στην όγια της μικρής μαγειρίτσας που είχε κάνει τόσο όρατα φαγιά. 'Όταν έκοψαν την τυρό-

— Είσαι καλή νοικοκυρά, της ειπε μά μέρα, αλλά πρέπει να π' ε και στο σχολείο να μάθης γράμματα. Το πρώτ, όταν οι άνθρωποι μου θά πηγαίνουν για φώνια, θά σε παίρνουν μαζί τους' και το βράδυ, όταν θά σχολιάζουν τα χωριατόπουλα που κάθονται κοντά μας, πιστεύω να σε φέρνουν εως εδω. Ναι, πρέπει να μάθης και λίγα γράμματα.

Το σχολείο ετρέμαζε την 'Ανθούλα, γιατί της είχαν πη πως πηγαίνουν και κακά παιδιά. 'Αλλ' αφού η κυρία Λάντη ήθελε να μάθη να διαβάξη και να γράφη, η μικρή δεν μπορούσε να της χαλάση το χατήρι. 'Απεναντίας, με την ύπακοή της έπρεπε να της δείξη και πάλι την εδγνωμοσύνη της. Τι καλά όμως θάταν αν πήγαινε στο σχολείο κι' ο Γιάννης!... Τότε δεν θάχε καμιά άνησυχία...

Την άλλη Κυριακή, η 'Ανθούλα πήγε στη βίλλα. Είχε χιονίσει κι' οι δρόμοι ήταν έλεινοι' μά η μικρή δεν φοβήθηκε ούτε τα χιόνια, ούτε το κρύο. Στη βίλλα τούς βρήκε όλους, μικρούς και μεγάλους, μαζεμένους γύρω στη φωτιά.

— Πώς τ' αποφάσισες ναρθης με τέτοιο καιρό, 'Ανθούλα; Τα παπούτσια σου ειναι γεμάτα χιόνια και τα χέρια σου κατακόκκινα απ' το κρύο. 'Αμ' η μυτούλα σου; 'Ελα να ζεσταθής!...

— Ηρθα, γιατί έχω κάτι να σου πώ, κυρά Δεμάραϊνα. Η κυρία θέλει να πάω στο σχολείο να μάθω γράμματα. Πρέπει, λεί...

— Και βέβαια πρέπει! Πολύ καλά το σκέφθηκε η κυρία. 'Αμα θά μεγαλώσης, θά ιδής τι εβάζουν τα γράμματα.

— Η Βασιλική ξέρει... ο Γιάννης όμως δεν ξέρει τόσα. Είδα που δυσκολεύεται να λο-

γαριάξη και να γράφη. Γιατί δεν τόν στέλνετε να μάθη κι' αυτός καλύτερα;

— Μπρέ, τήν πονηρή! φώναξε ο Δεμάρας. Θέλει ναχρη στο σχολείο συντροφιά! Τήν ειδες εκεί;

(Ακολουθεί)

Ρ Η Τ Α

31.

Θέλει για να κόψης κάτι; μέτρα, μέτρα το και πάλι και μη βασισθής στο μάτι που άθελα μπορεί να σφάλη.

CHEF

«Τόν έπιασε απ' το χέρι και γύριζαν...»

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΧΥΝΟΠΟΡΙΑΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ

III. 'Ασ' τέρψωμα.
Στόν κάμπο έρημιά πέρα ως πέρα
Και στην ξεκούφανη βουά τέρψω,
Κάποιο θεριό μες' απ' τή γής ορ-
κάζει.

Μικροτά τὰ βράδια στο ζυγό δε-
μένα,
'Ολημορίς οργώγουνε σαρμμένα.
Κι' από κοντά ο ζευγαριόλης που
[στενάζει.

IV. 'Ακρωτής
Στό πέλαος καρβία μύρια
Κι' όσω στα βράχια, στ' ακρωτήρια
Σάν σπάει τὸ κῆμα τὸ στρυφνὸ
[θυμὸ του,
Μὲ τὰ μαλλιά μου, ἀνάκατα ορμ-
μένα,
Σμίγω τοῦ στοχασμοῦ τὰ περα-
[σμένα
Μὲ τὸν ἀμάντευτο καημὸ του.
Πλανῶς Παπαδόπουλος

ΧΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ
H ΚΟΤΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑ ΠΙΤΖΗΣ

— Πιτρώ! κοτούλα μ', περού,
κοτούλα μ'!..
Κάθε πρωί, ἡ θειά Πίτζη
ἔβγαλε σὸ κατάφυττο καὶ φώ-
ναζε τὴν κότα της. Καὶ ἡ κότα
ἔβραζε κακαριωνίζοντας κι' ἔτρωγε ἀρ-
παχτά τὰ στυριά τὸ κριδιάρη που
ἔπεφταν στὴν πλακοστρωμένη
αὐλή. Τὰ τελευταία ὅμως τὰ κρά-
ταγε ἡ γρηούλα στὴ χούφτα της
καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὰ ἔτρωγε ἡ μικρὴ
πλουμιστὴ κοτούλα.

— Νὰ τὴ χαρῶ ἐγὼ τὴν κοτούλα
μου, τὴν πλουμιστὴ μου, τὴν παρ-
δαλούλα μου!.. ἔλεγε ἡ θειά Πί-
τζη χαϊδεύοντας μὲ τ' ἀδύνατα
χέρια της τὴν ῥαχὴ τῆς κότας.
Νὰ τὴ χαρῶ ἐγὼ, ποῦ μοῦ κάνει
κάθε πρωί τ' ἀγούλακι της. Τὶ
θα γινόμενον ἐγὼ, ἀν δὲν εἶχα
καὶ σένα, κότα μου, ποῦ δὲν ἔχω
κανέναν ἄλλον;

— Ἔτσι κάθε πρωί. Προχτές
ὅμως, ἡ θειά Πίτζη, ἀντὶ νὰ κά-
θεται στὴν αὐλὴ τῆς πλέκοντας
στὸν ἥλια τὴν κάλτσα της, ἐγύ-
ριζε τὴ γαιτονια καὶ ρώταγε ὅλας
τὶς γαιτονοσες:

— Καλέ, μὴν εἶδατε τὴν κότα
μου;
— Σὲ καλὸ, θειά Πίτζη, τὴν
ἔλασες.
— Ἀχ τὴν ἔλασα, κόρη μου,
τὴν κοτούλα μου! Ἀπὸ χτές ἔχει
νὰ μοῦ φανῆ. Ποῦ νὰ πῆγε δὲν
ἔβρα... Πουὲς ἔβρα σὲ τί πηγάδι
θὰ ἔβρασε!..

Κατὰ τὸ βράδυ γύρισε ἡ κότα.
'Αλλήμονι ζαρωμένη, μὲ τὸ λειψὸ
τῆς παύου καὶ γυρῶ, σ' ἔλειπναι
κατάστασι. Τὴν εἶχαν χτυπήσει,
ἀρρωστίσασε. Ὡς τὴ νύχτα ὑψήσασε.
Μὲ τὴ κλάμματα τὴν ἴππιναι
πρωί-πρωί ἡ θειά Πίτζη στὸ γυαλὸ
νὰ τὴν πετάξῃ!

— Ἀχ, παιδάκι μου, πόφρησε ἡ
κοτούλα μου. Τὶ θὰ γίνω τώρα ἡ
φτωχὴ; Ποῦ μοῦ ἔκανε κάθε μέρα

τ' ἀγούλακι της, ποῦ μοῦ κρέ-
ταγε καὶ συντροφιά τῆς ἔβρα;
Ποῖον θὰ ταῖζω τώρα κάθε πρωί
στὴ χούφτα μου;..
Χωρὶς νὰ θέλω, μοῦ βοῦρκω-
σαν τὰ μάτια. Κλαίει κανεὶς καὶ
γιὰ μιὰ κότα!..

Νέαργα
ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΜΑ

— Ἀκουμισμένους στὸ παραθυ-
ράκι μου, γυρῶ τὸ βλέμμα μου,
μακρὰ, μακρὰ, στ' ἀτελείωτο
πέλαγος ποῦ τὸ φωτίζουν ἀκόμα
λίγες μισοσβυσμένες ἀστὲρες. Τρε-
γύρω μου σισιόνονται δυνατὰ τὰ
δένδρα ποῦ τὰ βασανίζει ὁ μα-
νιασμένος ἀγέρας. Καὶ μπροστά
μου, ἀπλώνονται τὰ τεῖχη σὴν
ἓνα μεγάλο, φανταστικὸ φίδι,
καὶ στὰ πλάγια ὀλοῦθες χωρμέ-
νες κἀτι μεγάλες, στρογγυλές πέ-
τρες, μοιάζουν μεγάλα ἀνοιχτὰ
μάτια. Εἶναι οἱ πέτρες ποῦ ἐρ-
χίγνε ὁ στρατὸς τοῦ Δημητρίου
τοῦ Πολιορκητοῦ γιὰ νὰ τὰ χα-
λάσῃ. Τὸ θεριὸ ὅμως, τὸ κάστρο,
ἔμειν' ἀπεύροχο, μόνο οἱ πέτρες
χαϊνόνταν στὰ πλάγια του...
Μὰ τί κι' ἄν ἔμεινε; Σὲ τί χρε-
ιάζεται τώρα; Τ' ἀνθρώπινο μυαλὸ
προόδευσε τόσο... Μόνο γιὰ ὁμορ-
φία, γιὰ στόλισμα εἶναι. Στέκει
ὅμως πάντα ὀλόρθο κι' ἀκούσαστο
ὕστερ' ἀπὸ τόσα χρόνια στεκουν
κι' οἱ μεγάλοι βῆλοι χωσμένοι
στὰ πλάγια του, ὡς νὰ πέση ἀπὸ
κανέναν ἄλλο, πῶς μεγάλο δημη-
τριο Πολιορκητὴν, ὄλο μὲ μιάς.

Στὸ πέλαγος ἔσβυσε κι' ἡ στερεὴ
ἀχτίνα κι' ἀρχίζω νὰ μὴ τὸ καλο-
διακρίνω. Γύρω μου ἔξακολου-
θοῦν νάχουν ὀλιβερά τὰ δέντρα
ποῦ τὰ βασανίζει ὁ ἀγέρας. Ἐάρ-
νον αἰστανθίκα ν' ἀναριμαίω τὸ
κορμί μου ἀπὸ τὸ λεπτὸ κρηκερὸ
ἀεράκι κι' ἀφήσα τὴ θέσι μου.
(Ρόδος).

Κεραυνοβόλος Ἰππότης
ΤΖΙΛΔΑ

— Ἀχ, καλὸ, θειά Πίτζη, τὴν
ἔλασες.
— Ἀχ τὴν ἔλασα, κόρη μου,
τὴν κοτούλα μου! Ἀπὸ χτές ἔχει
νὰ μοῦ φανῆ. Ποῦ νὰ πῆγε δὲν
ἔβρα... Πουὲς ἔβρα σὲ τί πηγάδι
θὰ ἔβρασε!..

Κατὰ τὸ βράδυ γύρισε ἡ κότα.
'Αλλήμονι ζαρωμένη, μὲ τὸ λειψὸ
τῆς παύου καὶ γυρῶ, σ' ἔλειπναι
κατάστασι. Τὴν εἶχαν χτυπήσει,
ἀρρωστίσασε. Ὡς τὴ νύχτα ὑψήσασε.
Μὲ τὴ κλάμματα τὴν ἴππιναι
πρωί-πρωί ἡ θειά Πίτζη στὸ γυαλὸ
νὰ τὴν πετάξῃ!

— Ἀχ, παιδάκι μου, πόφρησε ἡ
κοτούλα μου. Τὶ θὰ γίνω τώρα ἡ
φτωχὴ; Ποῦ μοῦ ἔκανε κάθε μέρα

καὶ τὸ ὄμορφο μάτια τῆς Τζιλ-
δας μου.
— 'Ποῦ εἶναι ἡ Τζιλδα; ρωτῶ.
— 'Ἡ Τζιλδα πάσι, χάθηκε!
— 'Χάθηκε!.. 'Α, δὲν θ' ἀρ-
γίση νὰ μὲς ἔλθῃ.
— 'Ὅχι, δὲν θάρσῃ πιά!
Καὶ μοῦ ἐξηγοῦν: Τὸ μεσημέρι,
ἡ Τζιλδα χάθηκε γυρεύοντας ἓνα
πληγωμένο λαγὸ... Ἀργότερα
τὴν βρῆκαν μέσα σὲ βάτους, νὰ
τρώγῃ ἀνενόηστα τὸν λαγὸ πὸ
γύρωσε! Τῆς τὸν ἐξήγησαν, καὶ
δὲν τὸν ἔδωσαν τὴν χτύπησαν ἐλα-
φρά, τίποτα! καὶ ὁ ἀδελφός μου,
παρμένος ἀπ' τὸ θυμὸ, τὴν χτύ-
πησε πολὺ δυνατὰ, τόσο δυνατὰ,
ποῦ τῆς ἔσπασε τὸ δεξιὸ πόδι.
— 'Καταλαβαίνεις — πρόσθεσε
— πόσο πληγώνεται ὁ κυνηγός,
ὅταν βλέπει τὸ σκυλὶ του νὰ ὑπο-
φέρει; γιὰ νὰ δώσουμε τέλος στοὺς
πόνους τῆς Τζιλδας, τὴν σημάδε-
ψαμε... μὲ μεγάλῃ ἐπιτυχία.
— 'Μοῦ τὴν σκοτώσατε; ;!..
Φτωχὴ μου Τζιλδα!

Τὸ τρομὸν στάθηκε σὲνα σταθμὸ
καὶ ὁ κύριος μὲ τὰ γυαλιὰ ἀνοίξε
τὴν πόρτα καὶ βγήκε ἔξω, ἀφι-
νοντάς τὴν ἀνοιχτὴ. Κρύος ἀέρας,
μαζὺ μὲ βροχὴ, μῆκε τότε μέσα.
Ἐξαφνὰ ὁ διπλόκοι μου σημά-
θηκε μὲ ὀρμὴ, ἔτρεξε στὴν πόρτα
καὶ πρόφθασε τὸν βιαστικὸ κύ-
ριο τὴν στιγμή ποῦ κατέβαινε:
'Δὲν μοῦ λέτε, κύριε, στὸ σπίτι
σας ἀφίνετε τὴν πόρτα ἀνοιχτὴ
ἀπὸ πίσω σας; — 'Τὴν κλείνει ὁ
ὑπηρετῆς μου! — τοῦ ἀποκριθῆκε
ὁ ἄλλος ἀπαθέστατα καὶ κατέ-
βηκε.
(Γεγονός) Κόντε Ρεπανάκης

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

'Ο Κορυφοκεφαλῶν ὑπηρετῆς:
— Νὰ πᾶς ν' ἀγοράσῃς μιοῦ
ἀρνί.
— 'Ἀμέσως, κύριε! Μά... ζων-
νὸ ἢ σφαγμένο;
— Ἀγορῶντα τῆς Αἰγῆς
* * *

Στὸ Παρθενάγειο.
'Ο Καθηγητής: — Ποῖν ἐρευ-
ρηθὴ ἡ ναυτικὴ πυξίς, πῶς ἔκαναν
οἱ θαλοσοφοί;
'Ἡ Μαθητρία: — Ἐταξίδευσαν
διὰ ξηρᾶς.
(Γεγονός) Κισσός

Τὸ χωριουδάκι ἀναπαύεται στὴν
πλαγιά τοῦ βουνοῦ. Νομίζεις πῶς
τὸ κάτασπρα ὀλοκάθαρο σπιτάκι
τοῦ εἶναι κατοικία ποῦ σκαρφα-
λώνουν, ποῦ νὰ φθάσῃ πρῶτο στὴν
κορφή. Ἀπὸ μακρὰ θὰ τόπαινε
κανεὶς γιὰ χωράφι γεμάτο κουλ-
σιμένους ἀσπρους βράχους
Στενὰ δρομάκια κατεβαίνουν
κάτω στὴν κοιλάδα καὶ εὐθύμα
καὶ δὲν ἔχουν τὰ κοπάδια ἐπάνω
στὰ πράσινα πλάγια τοῦ βουνοῦ,
παίζοντας γλυκὰ τὴν φλογέρα
τους.
Σάν πράσινο ὀπέρανο χαλὶ
ἀπλώνονται ἐμπρός του τὰ λειβά-
δια, ποῦ κάπου-κάπου διακρίνεις
νὰ τ' ἀδελκάνουν σάν ἀσπρῆνες
κορδέλλες μικρὰ ποταμάκι, ποῦ
κυλοῦν ἡσυχα, πάντα κἀτι, στὴ
δικὴ τους γλώσσα, ψιθυρίζοντας,
στὰ ταπεινὰ ἀνάκτια ποῦ στολί-
ζουν τὶς ὄχθες των.
'Ο ὄρθανός χιρογελεῖ φιλικὰ
πάντα ἀπὸ τὸ χωριουδάκι καὶ τὸ
πλημμυρίζει μὲ τὸ ζωογόνο φῶς
του καὶ τὴν εὐθυμία του.
— Εἶναι εὐθυμισμένο τὸ μακρὸ
χωριουδάκι!

Κυκλαμιά
ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΣΤΟ ΤΡΑΜ

— Ἦμουν μιὰ μέρα στὸ τραμ.
'Ἐξω ἔβραχε. Τζάμια καὶ πόρ-
τες ἦτανε κλεισμένα καλά. Οἱ
ἐπιβάτες, τυλιγμένοι στὰ παλτά
τους, ἄλλοι κἀντιζοῦν κι' ἄλλοι
διάβραζαν ἐφημερίδα. Δίπλα μου
καθόταν ἓνας ψηλὸς κύριος, κόκ-
κινος σάν παπαρούνα καὶ ξυρι-
σμένος. Σάν Ἀγγλὸς τέλος πάν-
των. Ἀκριβῶς ἀπέναντί μου, ἐδί-
βαζε ἐφημερίδα ἓνας ἄλλος κύριος
μὲ γυαλιὰ, καὶ φαινόταν βιαστικός,
γιατὶ ἔβγαζε καὶ κοιτάζε κάθε
στιγμὴ τὸ ρολόι του.
'Ἐξω ἔξακολουθοῦσε νὰ βρέχῃ
καὶ τὸ νερὸ σχηματίζε ἀλάκια,
ποῦ ἔτρεχαν ἀπάνω ἀπὸ τὰ τζάμια,

τετράδιο κι' ἐπιμένω σ' αὐτὸ τὸν
δρόμο, γιατί δὲν ἔξερετε πόσο μὲ
δυσκολεύουν Συλλογές γραμμένες
σὲ μικρὰ τετραδία, ἢ σὲ φύλλα
χαρτοῦ ἄραφα, χωρὶς ἐφώλλο
κτλ. Τὸ τετράδιο τῶν Ἀσκήσεων
τὸ θέλω σὲ μεγάλο σχῆμα, — νὰ
δοῦ εἶναι ἀπάνω-κάτω τὸ φύλλο
μου, — ραμμένο, μὲ ἐξώφυλλο, κα-
θαρογραμμένο, τακτικὸ. Κι' ἀπέξω
νὰ γράφῃ: «Συλλογὴ Πνευμα-
τικῶν Ἀσκήσεων τοῦ τάδε (ὄνομα,
ψευδώνυμο, ἡλικία) διὰ τὸν Βίβλον
Διαγωνισμὸν.»
'Ἐμπρός λοιπόν! Ἀυτὴ τὴ φορὰ
περμιένω πολλὰς κι' ὠραίες Συλ-
λογάς.

ΕΝΑ ΛΑΘΟΣ ΣΤ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Διορθῶναι ἔδω ἓνα λάθος ποῦ
ἔγινε στ' Ἀποτελέσματα τοῦ
205ου Διαγωνισμοῦ πρὸς σύνθεσιν
Πνευματ. Ἀσκήσεων, δημοσιευ-
μένα στὸ προηγούμενον φύλλο: Περ-
σιεῖσθε τὴν ἑλισσομένην ὁ Γιγαν-
τομάχος Ἐλλησ [15Ε] ποῦ ἔπαιξε
Γ' Βραβεῖον στὴ Μεσοαία Τάξη.
'Ἀς σημειωθῇ λοιπόν ἐκεῖ στὴν
κενὴ θέσι, μετὰ τὸν Ἐδάγγελο
Τετράδιου. Καὶ λέγω «κενὴ
θέσι», γιατί τὸ Γ' Βραβεῖο, ὅσο
ἐπάραχον ἱκανοὶ διαγωνιζόμενοι,
δίδεται σὲ τρεῖς, ἐνὸς σὲ δημο-
σιευθέντα Ἀποτελέσματα τὸ ἔχουν
μόνο δύο.

Η ΔΙΑΠΑΛΑΣΙΣ

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΤΟΥ 1923

Κατὰ τὸν Κανονισμὸ τῶν Εὐση-
μῶν (βλ. Ὁδηγὸς Κεφ. 5, § 7
καὶ κομμάτι) σὲ κατωτέρω Ἀπο-
τελέσματα δὲν ἀναφέρονται παρὰ
μόνο ὅσοι ἔστειλαν τὴ σχετικὴ Ση-
μείωσι. Ἄν ἔστειλε κανεὶς Ση-
μείωσι καὶ δὲν ἀναφέρεται, ση-
μαίνει ὅτι ἡ Σημείωσι του δὲν
ἔφθασε στὸ Γραφεῖο. Ἐπίσης δὲν
ἀναφέρονται ὅσοι ἔχουν κάτω τῶν
20 Εὐσημῶν.

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Τριαν-
ταφυλλένια, μὲ δύο ψευδώνυμα,
ἔλαβον Εὐσημία 156.
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀγο-
ροκόρητος, 150. — Νέδων, 140.
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἄδν
Σαγανάς, 100. — Δοξασμένο Κρη-
τινοπούλο, 96. — Πανταχού Πα-
ρόν, 91.

ΕΠΑΙΝΟΣ: Παπαρούνα τοῦ
'Αγροῦ, 79. — Φάρακος, 77. — Πυ-
ροβολτάκι, 61. — Ἐλευθερο Πουλί,
50. — Χρυσομαλλούσα τῶν Σφα-
κῶν, 45. — Πουλί τῆς Καταγι-
δος 44.

ΕΥΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Θαλασ-
σοπούλι, 42. — Κόμης Μοντεχι-
στος, 37. — Νηρητῆς τῶν Ἀνθέων,
28. — Ἀλογόμυγα, 23. — Ἴων
Τουσκινιδῆς, 21.

Γενικὰ Στατιστικὰς τῶν Εὐση-
μῶν τοῦ 1923 μοῦ ἔστειλαν οἱ
ἔξης: Χρυσομαλλούσα τῶν Σφα-
κῶν, Ὀνειρο τῆς Ἀνατολῆς,
Φίρρος Λεβάντες, Σμύρνη, Τριαν-
ταφυλλένια, Ἴων Τουσκινιδῆς,
Νηρητῆς τῶν Ἀνθέων κι' ἓνας
Ἀνώνυμος, ποῦ ἔλασες δηλαδὴ
νὰ βάλῃ τὸνῶντα του. Τοῦς εὐχα-
ριστῶ ὅλους γιὰ τὴ βοήθεια ποῦ
μοῦ ἔδωσαν καὶ γράφω ἀπὸ [20Ε]
στὸν καθένα.

Η ΔΙΑΠΑΛΑΣΙΣ

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ",
'Αθήναι, 38 ὁδὸς Ἐδριπέδου
τῆν 15 Ἀπριλίου 1924.

ΔΕΝ πιστεύω νὰ ἔγινε κανένα
παράπονο. Κι' ἀποτελέσματα μάλ-
λον τώρα καὶ προκηρῆξεις διαγω-
νισμῶν, ἀλλὰ καὶ κομμάτια Συναρ-
γασίας. Ἀυτὸ θὰ ἔξακολουθήσῃ
ποῦ νὰ ἐξαπληθῶν τὰ ἔργα κριμῶνα.
Κι' ὕστερα πάλι θάρσισω νὰ δέχου-
μαι νέα. Ἐπίσης ἐντωματῶ νὰ γρά-
φατε. Κι' εἰαν ἔλθῃ ἡ ὥρα, νὰ δια-
λέξετε ἀπ' τὴ γραμμένα σας καὶ νὰ
μοῦ στείλετε τὰ καλύτερα.

'Ἡρωϊκὴ Ψέσσα, χαίρω ποῦ ἔγει-
νε καλά. Μὲ συγκίνησε πολὺ ἡ
ἱστορία αὐτῆ τοῦ γιαιτροῦ σου, ποῦ
ἐνθ' σοῦ ἐτοιμάζε τὰ γιαιτρικά, εἶπε
στὸ τριπέζακι σου τὰ φυλλάδια μου
καὶ δάκρυσε, θυμωμένος τὰ παλιὰ
του, ὅταν ἦταν κι' αὐτὸς Διαπλα-
στούλο... — Μὴ φοβάσαι καὶ τὰ
ψευδώνυμα δὲν θὰ καταργηθοῦν ποτὶ.
Ἐπιπλέον πᾶς θάταν περιττὰ ἀν δὲν
τὰ κρατούσαμε μυστικὰ ἄλλὰ τὰ
κρατούμε, βλέπεις...

Σ' εὐχαριστῶ πολὺ, Ἀλεξήσις,
ποῦ θὰ πῆς τοῦ θεοῦ σου νὰ ἐσπα-
θῶσῃ στὴν Αἴγυπτο. Ὅσοι μὲ τὸ
παιχνίδι ἔχεις φασαρίες; δὲν ἀνα-
γινώριζε τὰ δικαιώματά σου ὅς συν-
δρομητριάς κι' ἔνοσθ νὰ διαβάσῃ
πρῶτος ἀπὸς τὸ φυλλάδιό μου. Καὶ
γιὰ νὰ λείψουν τὰ μαλώματα κι' οἱ
φασαρίες, σκέφτηκες νὰ τὸν βάλῃς
νὰ γράφῃ κι' αὐτὸς συνδρομητῆς.
'Ἀλήθεια, δὲν εἶναι ἄλλος τρόπος...

Μετάνια, ὁ κ. Φαῖδων ἔλαβε τὸ
ὄρατο σου γράμμα καὶ τὰ δύο βι-
βλία κι' εὐχαριστήθηκε πολὺ. Τὰ
διάβασε κι' εἶπε ἡ πραγματικὴ
ἀξίωσιν. Μόνο ποῦ δὲν εἶναι νέα
βιβλία, ὅσοι νὰ κἀνῃ λόγο γι'
αὐτὰ, ὅσοι π: χ: γιὰ τὸ «Στέφανο»
τοῦ κ. Μεναρῶου ποῦ βγήκε πρὸ
ὀλίγου. Ὅπως ὁμοίως, ἀν παρουσι-
αθῇ καμιά εὐκαιρία, — ἔξαφνα σὲ
καμιά Ἐπιστολῆ του γιὰ τὸ ἀρ-
χαῖο θέατρο, — εὐχαριστῶς θὰ μι-
λήσῃ καὶ γιὰ τὶς ὠραίες αὐτῆς με-
ταφράσεις τοῦ κ. καθηγητοῦ.

Ἐλάδα, Σμύλη τοῦ Φειδίου,
καὶ χαίρω πολὺ ποῦ εἶπες τώρα
ἔλας καλά. Γιὰ τὴ συζήτησιν ποῦ
ἔλας μὲ τὴ θεά σου, ἡ γνῶμη μου
εἶναι ὅτι μόνο παραδοξολογῶν
μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῇ κανεὶς ὅτι ὁ
Γουτεμβέργιος ἔλλαψε τὴν ἀνθρώ-
πότητα μὲ τὴν Τυπογραφία. Ναί,
ἡ εὐκολία τῆς διαδόσεως τῶν γρα-
πτῶν κάθε εἴδους, κι' ὅχι μόνο τῶν
ἐπιστολῶν, εἶναι κατὰ καλὸ. Τὰ
καλὰ ὅμως, τὰ ὠφελήματα, εἶναι
τόσο περισσότερα καὶ μεγαλύτερα!
'Ἀς εἶναι ὅμως ἔγω τὴν ὑπόψιν
ὅτι ἡ θεά σου σοῦ τέλεις αὐτὰ
ἐπιτηδες, εἰς γιὰ νὰ σὲ κἀνῃ νὰ
διαδάσῃς λιγότερο, — ἀν νομίζῃ ὅτι
διαδάσῃς πολὺ, — εἰς γιὰ νὰ κινήσῃ
περισσότερο τὴ σκέψιν σου.

Παιρόσμο Ὀνειρο, ἀνοίγω μὲ
μικρὴ Ἐγκυκλοπαίδεια καὶ διαβάξω:
'Μοχλοῦσεν βαρῶνος, γερανόος ἀ-
ετματικῶς, γεννηθῆκε καὶ πέθανε
στὸ Ἀννόθερο (1720-1797). Ἐγραφε
φανταστικὰς ἱστορίας ταξιδιῶν καὶ
τὸ ἀποδίδονται πολλὰς τερατολο-
γίας ποῦ ἔμειναν παροιμιώδεις. Εἶναι
ἡ Κόμης Κράν τῶν Γερμανῶν».
Βλέπεις λοιπόν ὅτι κ' Ὁνειροτῆς
τοῦ Μυγχαλοῦσεν ἀνήκουν στὴν

Ἐγκυκλοπαίδεια, κι' ἓνας ἐγκυκλο-
παδικῶς μορφωμένος πρέπει νὰ τὶς
ἔξῃ κι' αὐτῆς, νὰ ἔχῃ μιὰ ἰδέα,
ὅπως καὶ γιὰ ἅλα τὰ ἄλλα πράγ-
ματα, φιλολογικὰ, ἐπιστημονικὰ
κτλ. Κατὰλαβὴς τώρα τὶ θὰ πῇ
'Ἐγκυκλοπαίδεια; Ἡ ἔξακολου-
θεῖς νὰ νομίζῃς ὅτι εἶναι μόνο τὰ
ἀρθράκια ποῦ βλέπεις σ' ἐκείνην
τὴν ἐφημερίδα;

Στέφανο Μυγχαλοῦσεν, θυμομακί
πολὺ καλὰ τὴ ζωὴν σου ὄραση,
τότε ποῦ ἦσουν πρόεδρος τοῦ «Πη-
νεῖο» καὶ μὲ πολλὴ μου χαρὰ σὲ
βλέπω νὰ ἐπανερχῆσαι στὸν κύκλο
μας, τόσα ἐδιδάχθεις νὰ τὴ συνε-
χίσῃς. Ὡ, ἔλας πόσο μὲ ἀγαποῦ-
σες! Μόνο δυστυχῆματα σὲν ἔκλει-
νον ποῦ σοῦ συνέβησαν, ἀπορῶσαν νὰ
σὲ ἀπομακρύνουν ἀπὸ μένα. Ἀλλὰ
προσπορῆδες. Τώρα πάλι δικὸς μου
εἶσαι.

Νὰ κι' ὁ γιαιτρός τοῦ Δημο-
κράτη, ποῦ βρῆθηκε κι' αὐτὸς πα-
λὸ Διαπλαστούλο. Πρὸ 30 ἐτῶν
ἦταν, λέει, συνδρομητῆς μου. Καὶ
ἔλας διάβασε μερικὰ φυλλάδια τοῦ
Δημοκράτη, ποῦ εἶπες: «Ἐκείνο
τὸν καιρὸ ἡ Διαπλασις ἦταν μικρό-
τερη. Ὅσοι περιεῖχε τόσο ὠρατὰ
πράγματα σὲν αὐτὰ ποῦ βλέπω
τώρα... Ἦταν πολὺ στρυφνὰ γραμ-
μένα, ἔσθδον ἀκατανόητα» τώρα
εἶναι ἀπλή, ἀπλή, ποῦ καὶ μικρὰ
καὶδὰ μὴ μποροῦν νὰ τὴν διαβάσῃ.
'Ἀς εἶναι ὅμως ὠραίες στιγμῆς
περνούσαμε καὶ μὲς μὲ τὴν ἀε-
πλάσι μας. Μὲς ἔδινε μεγάλη εὐ-
χαριστήσιν, κι' ἔς μὴν ἦταν εἶσαι
ἀπλή...»

Μυρσιμένο Λουλουδάκι, πόσο ὀ-
δύνα φοβήθηκες πῶς τὸ γράμμα σου
θάταν τὸ «χειρότερο ἀπ' ἅλα» καὶ
γι' αὐτὸ δὲν σοῦ ἀπαντοῦμαι! Εἶδες
ὕστερα, ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν μου,
— ποῦ ἄργη κἀπότε, ἀλλὰ πάντα
ἔρχεται — πόσο ὀλο ἔλας. Ὅσοι γιὰ
τὸ σμημινὸ σου μὲ καταγοήτευσε.
Καὶ εἶμαι πολὺ χαρούμενη ποῦ εἶ
αἰτίας μου ἐξανδρῆκες λίγη χαρὰ, σὲ
μιὰ ζωὴ ποῦ θέλεις νὰ τὴ θεωρῆς
ἄχαρη. Ὅχι, ἀγαπητὴ μου! Ὁ
ἀνθρώπος κἀναι τὴ ζωὴ του καὶ
ποῦ φαίνεται πῶς καὶ σὲ, ἔλα
ἔξακολουθήσῃς εἶσαι, θὰ βρῆσῃς
καὶ τὸ ζωὴ σου τόσο ὠρατὰ, ὅσο
κι' ἐκείνη ποῦ ὀνειρεύσασον...

Ἄρατις ἐπιστολῶν μου ἔστει-
λαν αὐτὴν ἑβδομάδα κι' οἱ ἔξης:
Τέκνον τοῦ Βορῶ, Δροσούλα τῆς
Ἀγῆς, Καλλιαντίσας, Κόρη τῆς
'Ἰδης, Σαγούτσα, Νεαροῦ Ἰππότης,
Πεταλούδα, Ἀθάμας, Μαῦρος Ἰά-
κος, Σούλα, Σμύρνη, Ἀφρισμένο
Κόρη καὶ Γαλαξίας. — Ἐξέτασες
τὶς παραγγέλεις των καὶ τοὺς εὐ-
χαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ των λόγια, τὰ
ἔξαπαθήματα, τὶς πληροφορίας κτλ.
Καὶ περσινὰ στοὺς ἀρρωστούς
καὶ τοὺς ἀδυνατούς, ποῦ μοῦ γρά-
φουν ἀπ' τὸ κρεβάτι ἢ μέλις ση-
κώθησαν...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ὅδὲν ψευδώνυμον ἀγινώριζε ἡ ἀνα-
νοῦται, ἀν δὲν συνοδύεται ἀπὸ τοῦ
διασωματωτοῦ ὅς ε: — Τὰ ἐγκρινόμενα
ἢ ἀνανοῦται λαχόντων μέρι: τῆς 30
Νοεμβρίου 1924. Ὅσα συνοδύονται
ἀπὸ Α, ἀνήκουν εἰς ἀγῶρια καὶ ὅσα ἀπὸ
Κ, εἰς κορίτσια.

Νέα Ψευδώνυμα: Παν-νι-
δάμις, ἄ. Γιὰ τὴν Πατρίδα, ἄ.
'Αρχαῖος Πολιτιστῆς, ἄ. (ΑΚ).

Χρυσάνθεμον, κ. (ΑΑ). Κέρωφ,
ἄ. (ΙΙ). Πέλου, ἄ. (ΚΚ). Σαλαπηνή,
ἄ. (ΙΙΙ). Ἐδολογημένη Ἥμερα, ἄ.
(ΣΤ). Ἀναλία, κ. (ἸΑ). Φιλόσοφον
τ

ΚΑ-560 τι λέει ο κανονισμός;) Βάγνερ (εσκέφθηνας πολύ καλά! εξακολούθησε) Φαρμπούλαν (εδω- ριστώ πολύ για το ζεστόθεμα) έχι, δαν σε είχα ξεχάσει! πολλά χαιρε- τίσματα στην Τιτάνια; Πικρήν Σλαβιάν, Ελ. Λαούθβαν, Κισ- σόν κτλ. κτλ.

Αντιλόπην, Ασπινοϊδιον (ελα- θα ευχαριστώ, εστίαλα. Ζουμπούλι, Λιάναν (ελαθα, ευχαριστώ).

Κόκκινον Κρίνον, Μικρόν Αθηναίων (εστίαλα).

Εις όδας επιστολής ελαθα μετά την 14 'Ασπιλιον θάπαντήσω στο έρχομενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ του νέου 218ου Διαγωνι- σμού. Αί λύσεις δοκταί μέχρι 19 'Τουνοῦ

283. Αξίγριφος

Το πρώτο μου άπλή κρήδεση, Δικό; μας δέν είν' τάλλο... Κι' έβιωμαι τό σύνολο, Σπουδαίο και μεγάλο.

Παπαρόνα του 'Αγρού

284. Συλλαβόγριφος

Εις της Συγός τα ύδατα 'Ορκίζομαι πόσ μ' έχει Κάθε άμαξάς στο χέρι του Και με χτυπά και τρέχει.

Αδέρμας

285. Μεταγραμματισμός

--Πώς θα μπορούσε ένα πουλί, Κουτό και φίλαρο πολύ, Νάχη σοφία μεγάλη; --Αλλάζοντας κεφάλι.

Αφρομένο Κύμα

286. Αναγραμματισμός

Δωτή μας μία βασίλισσα, Άλλά χωρίς κεφάλι, Την άναγραμματίζεις Και κάποια άπό τις πόλεις μας Κοιτάξεις να προβάλλη Και βέβαια σιασίζεις.

Εργασμένο Έλλην

287. Αίτιγμα

Είμαι κάτοικος μιάς χώρας Παναρχίας, ναυτικής, Μα και δένδρο καρποφόρο Τών θερμών χωρών της γής Κι' ένα νόμισμα άκόμη Περασμένης έποχής.

Παριχαού Παρών

288. Πυραμίδ

+Οι σταυροί βασιλ. τ. 'Ασουργών
+*+ = Πρόθεσις.
+ = Νησιός.
+ = Σόφα της 'Ελλάδος.
****+**** = Βασίλεις τ. Αλγερτιών

289 Κρυπτογραφικόν

- 1234567 = Χώρα της 'Ελλάδ.
- 26667 = Νήσος.
- 3267 = Ποίημα.
- 4621 = Πόλις.
- 51747 = Δόγος.
- 6567 = Ύψηλόν.
- 7345467 = Άστυόν.

Συντομογραφία των Σραμιών

290. Μαγική Είδων άνευ εισόδου

- Χαράλαμπε, τίνας είναι πάλλι αυτός ό . . . ;
- Ποιάς, καίε;
- Αυτός που είπα.

Εδών. Χ. Τερέζουκας

291--295. Μαγικόν Γράμμα
Τη άναλλαγή ενός γράμματος έκείσης των κάτωθι λέξεων δι' ενός άλλου, πάντετε του αύτου, να σχηματισθών άνευ άναγραμ- μαιτισμού άλλαι τόσαι λέξεις:

Γραμματικός

296. Ποικίλη Άκροστιχίς

Τό πρώτον γράμμα της πρώ- της των κάτωθι ζητουμένων λέ- ξεων, τό δεύτερον της δευτέρας, τό τρίτον της τρίτης και καθέξη. άποτελούν πρωτόθεμα:

- 1, Θεά 2, Άγρον όρος 3, Με γαλόνησος 4, Άρχαίος Θεός 5, Ρογγών 6. Μούσα.

Άστρο Συντεράκι

297. Μικτόν

ο-κλε-ιο-στυ-αη-φνη
Μυροβόλος Άνακίς

298. Γρίφος

Ω! οχε ε β ε
πένα ε + x ε
ταν ε ε ε

Κυματίζοντα Κιανόλευκος

Διά τούς Γαλλομαθεύς.

299. Double Acrostiche

Trouvez six mots de quatre lettres. Leurs premières et leurs dernières formeront deux volatiles fort bons a manger:

- 1, Diminutif de Frederic; 2, Lieu de refuge; 3, Nom persan de la péninsule persique; 4, Port sur l' isthme de Suez; 5, Fleuve d' Italie; 6, Contraire de géant.

Δοξαζμένος Τσιλιός

300. Pêle-Mêle

luonior-c-tes-vnoorip

Έπανάστατικόν Δίκαιον

[Κι' αϊ σημερινά άκόμη Άσκή- σεις είναι άπό τας βραβενθείας Συλλογός του 208ου Διαγωνισμοῦ, του όποιου τόποτελέσματα έδηρο- σιεύθησαν εις τό προηγούμενον].

ΔΥΣΒΙΣ

των Άσκήσεων του φθλ. 50 (*)

668. Τιμή (τι; μή)- 669. Σπύ- ρος-Κύρος-Σύρος.- 670 Κρόνος- κρόνος.- 671. Κρής-Άρης.- 672. Ε Α Σ 673.- 677.

Υ Ρ Ι Διά του Ι:
Τ Μ Μ Τρις, φαιός,
Σ Ι Κ Ε Λ Ι Α τρίς, έτη, πα-
Τ Ν Ρ γίς.- 678--
Ρ Ι Π 684. Σ ά β.
Α Α Η βας, Άνια,

σός, αλλά, νόν, άμα. άνά.- 685. ΚΥΔΩΝΙΑΙ (Κινάιςιρος, Υάκιν-θος, Δημιοδότης, Όστία, Νικίας, Ίόνιον, Άλκιβιάδης, Ίταλία).- 686. Μή μου τού; κύκλους τά- ραττε.- 687. Πολλάνης μετε- νόησα δι' όσα είπα. (πολλά κίς, μετ' έν ο, εις α όδο, σα έπ' α.)- 688. Avis (a-vis).- 689. Aide- toi, le ciel t' aidera.

(*) Είναι του τελευταίου φύλλου του 1928. Κατά λάθος μπησαν στο προηγού- μενο, άντι αυτών, αϊ λύσεις του 1ου έρωτημοῦ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 έως 10 το πολύ λέξεις με άλλα στοιχεία δε. 4, το έλάχιστον τί- μημα. Πεσον των 10 λέξεων 40 λεπτά ή λέξες, με πλάγια δε στοιχεία λαζ. 50 και με κεφαλαία λαζ. 70

Ο χαριτωτός στίχος δραχμής 2.

Η προκλησημή είναι άπαράτητη.

(ΚΑ'-568)

ΤΡΕΛΛΟ ΝΑΥΤΟΠΟΥ, την έκαστες στο τσάι με τόν καθηγητή ΜΑΚΕΔΟΝΟΠΟΥΛΑ, ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ, τί έπιτοχία στις φωτογραφίες!

ΑΝΑΚΙΑ

(ΚΑ'-569)

== ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΒΑΠΙΣ, ==

129ΥΒΕΙΣ ΤΩ 1921 ΕΝ ΚΑ'ΡΡΩ

Γνωστοίον άρχιμαγειρόν έβελήσαν' Πόδερος; Δ. Φλοβίης, Άντικρά- βος; Μ. Κυριάκος, Γενικός Γραμ. και Τυπίας; Δ. Έγγλέης, Γραμματέης; Ζ. Μανταλούφας, Σύμβουλος; Α. Πα- ράφ, Γ. Χαρίσης, Μ. Βουτουράης.

(ΚΑ'-570)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝ. "ΑΒΑΓΕΝΗΣΕΩΣ,

ΕΒΡΑΒΕΥΘΗΣΑΝ: α) Μισσόςκος, β) Υίος του Ταυτέτου. Έβανιος; Α. Πολέμης.

(ΚΑ'-571)

Αναλλάσσον κίρτες και Μ. Μυστικώ. Σας τό λέγο για να ξερετε.- ΦΩΤΙΑ

(ΚΑ'-572)

Μακίνατας στον Διαπλαστικόμο, άλληλογροφούμε μόνο με μεγάλη Διαπλαστικότητα. Δίαις: Ήλιαν Σαρρή, Ίταλιος 6, Θεσσαλονίκη, διά ΠΑΙΝΟΠΙΤΣΑ, ΑΡΑΞΙΑΝΑ

(ΚΑ'-573)

Ψηφίσαις όλοι τόν

ΛΑΜΠΡΟΝ ΠΑΙΩΝ

(ΚΑ'-574)

Β'. ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΤΙΤΑΝΟΣ, Τόν θεωρεΐτε ός έδωρον ταύτην

Ελα, Άφανή 'Ησρα, Χαλέ Διαβόλε, Καστανούλα, Στάφ, όσα ή 'Υποκα- χήτε στίχες; ΠΙΤΑΝΑΣ

(ΚΑ'-576)

== ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΤΙΤΑΝ, ==

Κόμητα Φοίνικα, μήν κοκοροτάσαι Κόπυ, μή σε ξεκώσση ό άνωρος της Σαχάρας, και τότε σε ξεσκέσση ό Έβραυνήτης της Σαχάρας.-

(ΚΑ'-577)

Μάγκισσα, με θέλετε να σός φανα- ρώσση; Ίνές, Τριανταφυλλένιο Μπουκετάκι, γιατί τόση περιφρόνηση; ΚΟΜΗΣ ΦΟΙΝΙΣ

(ΚΑ'-578)

Εμπρός, ΔΙΑΠΛΑΣΟΠΟΙΤΑ; ή "ΜΑΥΡΗ ΚΙΛΑ" περιμένει άπό όλους άπάντησι στον Β' Διαγωνισμό της (ΚΑ'-486). Έμπρός, όλοι!

(ΚΑ'-579)

Διαπλαστοκόλλες, Διαπλαστοκόουλε, φυ- λαχθήτε γιατί δοχονταί: ό ΠΑΓΚΑΣ κι' ό ΑΛΑΝΗΣ

(ΚΑ'-580)

ΔΙΑΠΛΑΣΟΠΟΥΛΑ, ΔΙΑΠΛΑΣΟΠΟΥΛΕΣ, ΣΤΑΛΟ- ΓΟΙ, Προηγούμενο διαγωνισμοῦ και άπετυχητόν κερδίον και Μ. Μυστικώ. Βραβεία διά τόν ΙΚΑΝΟΠΟΙΤΗΝ. Συμ- μετοχή ότό κάθενα 50 λεπτά. Άξιωμα- ός τό τέλος του 'Ιούνη στη διεύθυνση (ΚΑ'-58). Περιμένο άπ' όλους η' όλες.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΕΛΙΤΑΡΑΚΙ

(Ναυτοίας της Δόξης)

(ΚΑ'-581)

Κόμη Φοίνικα, άν και έχω ός άρχην να μη άνακατεύομαι με υπερλάδες έν τούτοις είμαι πάντοτε έτοιμος.

ΜΑΥΡΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ

(ΚΑ'-582)

Ο ΠΛΟΣΟΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΩΤΗΣ Προσηρσίσει διά λογοτεχνικός δια- γωνισμοῦς: α) ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ, β) ΒΕΖΟΥ, -όμα οδοιπορίας. Προτιμούν- ται τά γραμμένα σύμφωνα με τίς νέες τάσες και ρυθμούς. Προσβάσιμα διηγη- τικά βραβεία έκαστά πένητε. Περιμένει από όλους, Έβραυνικά από τούς: Ζεα- τοστότην, Πούλι τ. Καταγίδος, Όλδρι- σις, Μήμη Μπαζάνη, Μάκος Μπότσαρη,

Σπύρον, Φιόρη Αεβάντε, Γλαυκό Πα- παδόπου, Ίννινο κ.τ. τας; Γ' Διανούρι Ρίτα, Άγροκόστωμα, Παναγρού Παρών, Βασιλίη, Ηλέκτρα, Τριανταφυλί- να, Ζαρούλη Έλληνοπούλα, Δεσχη Μαγα- ρίτα, Φιλόσοφο, Νεφέλη κ.τ. Δισπ Πάνον Οικονομίδην p. r. 'Αθήνα.

(ΚΑ'-583)

Σουλιετοκόουλε, ό έξέρομο. Άθήνη τος 'Ελλάς-Παρισσοποπούλου, Γρε- βίτα-Γεωργιάδου. Καλή όρχη.

Έγνα, Σαπφώ.

(ΚΑ'-584)

ΓΚΑΙΜΟΝ, είσαι μικρή άπό τη γή άστυνομικός! Τίς Άμερικανίδες θες να μωρηθής;

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΟΝΕΙΡΟ

(ΚΑ'-585)

== ΦΙΛΑΤΕΛΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ==

1480, Όδός Φιλίππου, Θεσσαλονίκη

Ακαλλήγης όπό τά διπλά σας, συμ- πλερώσατε τάς συλλογές σας άδα- πάντως.

Στείλατέ μας τουλάχιστον 500 γραμ- ματόσημα 'Ελλάδος, Κρήτης, Νήσων Αλυαίου, Κύπρου, Θράκης, Πλαείου, Άλβανίας, Σερβίας, Βουλγαρίας, Τουρ- κίας, καθότι (όχι Ισραήλ), ορισμένα, ή με όριστα λιανά) και διά λάβετε όρι- στας έντάς έκλεκτόν γραμματόσημα τό όποια έξάπαντος σός λέκταιον. Δε- χόμεθα μέχρι 100 τεμάχια έξ έκαστου είδους και τά κομμάτια άκόμη. Δι' Έκ- κληνικα πρήτων έκδόσεων μεγάλης κω- στικής Έμπού είδομα Ιωάννηνα Ίβνα. Ίκονοκοίσις έξηραλισμένη. Δομη- σαι να κισθήτε.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΗΣ"

ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΡΠΝΑ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ

ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

(Άπό τούς έν παρενθέσει άριθ- μούς, ό αριθμός είναι τό τετυ- θεσμένο του Έσωτερικού και ό δεύτερος του Έξωτερικού.)

Ο Άγγελος της Άγάπης (με 60 εικόνες) δρ. 25. (3,40 και 7,60).

Η Άδελφοβόλα μου, μυθι- στόρημα Γε. Ξενοπούλου, (με 24 εικόν) δρ. 15.-(1,40 και 4).

Τό Όμμα του Φθόνου (με 20 εικόνες) δρ. 20.-(2 και 4,80).

Η Μούσα των Παιδών (ποι- ήματα) δρ. 10.-(1,40 και 3,60)

Παιδικόν Πνεύμα (3 τομί- δια) έκαστον δρ. 2.-(0,80 και 2,40).

Πρόας ό Νινίαν (με 24 εικό- νες) δρ. 20.-(2 και 4,80).

Ο Πυρροπόλης (με 24 εικό- νες) δρ. 20.-(1,80 και 4,40).

Υπέρ Πατρίδος (με 24 ει- κόνες) δρ. 20.-(2,20 και 5,20)

Ο Φώτης, έμμετρον διήγ. δρ. 5.-(2 και 4,80).

Άγγλική και άλλα διηγη- ματα Σταυρούλας Μαρκέτου, δρ. 10.-(1 και 3).

Διηγήματα και Σκέψεις Στ. Μαρκέτου δρ. 10.-(1 και 3,20).

ΟΙ ΑΔΙΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

συνδρομηταί παρακαλοϋνται να δηλώνουν άμέσως την νέαν του διεύθυνσιν εις τό Γραφεσίον μας, άποστέλλοντες και δραχ. 2,50 διά την έκτύπωσιν της νέας ταυίας. Άλλως δέν εύθυνόμεθα διά την έπώλειαν των φυλλαδίων των.